

Pers en Voorlichting

Gerecht van de Europese Unie
PERSCOMMUNIQUÉ nr. 120/21
Luxemburg, 7 juli 2021

Arrest in zaak T-668/19
Ardagh Metal Beverage Holdings/EIUIPO

Het Gerecht spreekt zich voor het eerst uit over de inschrijving van een in audioformaat gedeponeerd klankmerk

Een audiobestand met het geluid dat ontstaat bij het openen van een drankblikje, gevolgd door een stilte en gebruis, kan niet als merk worden ingeschreven voor verschillende dranken en voor metalen containers voor opslag en transport, aangezien het geen onderscheidend vermogen heeft

Ardagh Metal Beverage Holdings GmbH & Co. KG heeft bij het Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (EUIPO) een aanvraag tot inschrijving van een klankteken als Uniemerkt ingediend. Dit teken, dat in de vorm van een audiobestand werd gedeponeerd, doet denken aan het geluid dat ontstaat bij het openen van een drankblikje, gevolgd door een stilte van ongeveer één seconde en gebruis van ongeveer negen seconden. De inschrijving is aangevraagd voor verschillende dranken en voor metalen containers voor opslag en transport.

Het EUIPO heeft deze inschrijvingsaanvraag afgewezen omdat het aangevraagde merk onderscheidend vermogen mist.

In zijn arrest verwerpt het Gerecht het beroep van Ardagh Metal Beverage Holdings en spreekt het zich voor het eerst uit over de inschrijving van een in audioformaat gedeponeerd klankmerk. Het verduidelijkt de criteria om het onderscheidend vermogen van klankmerken te beoordelen, en gaat nader in op de algemene perceptie van deze merken door de consument.

Beoordeling door het Gerecht

Allereerst herinnert het Gerecht eraan dat **de criteria om het onderscheidend vermogen¹ van klankmerken te beoordelen niet verschillen van die welke voor andere categorieën merken gelden, en dat een klankteken een zekere pregnantie moet hebben, zodat de betrokken consument het kan opvatten als merk en niet als element van functionele aard of als aanduiding zonder eigen intrinsieke kenmerken²**. Bijgevolg moet de consument van de betrokken waren of diensten louter door de perceptie van het merk, zonder dat het wordt gecombineerd met andere elementen, zoals met name woord- of beeldelementen of zelfs een ander merk, een verband kunnen leggen met de commerciële herkomst ervan.

Voor zover het EUIPO naar analogie toepassing heeft gemaakt van de rechtspraak volgens welke alleen een merk dat op significante wijze afwijkt van de norm of van wat in de sector gangbaar is, onderscheidend vermogen heeft³, benadrukt het Gerecht vervolgens dat deze rechtspraak is ontwikkeld met het oog op driedimensionale merken die bestaan in de vorm van de waar zelf of van de verpakking ervan, terwijl er al een normale of in de betrokken sector gangbare vorm bestaat. In dit geval zal de betrokken consument die het gewoon is een of meer vormen te zien die overeenstemmen met de norm of met wat in de betrokken sector gangbaar is, het driedimensionale merk niet opvatten als een aanduiding van de commerciële herkomst van de waren indien de vorm ervan gelijk is aan of overeenstemt met de gebruikelijke vorm of vormen. Het

¹ In de zin van artikel 7, lid 1, onder b), van verordening (EU) 2017/1001 van het Europees Parlement en de Raad van 14 juni 2017 inzake het Uniemerkt (PB 2017, L 154, blz. 1).

² Arrest van 13 september 2016, Globo Comunicação e Participações/EUIPO (Klankmerk) ([T-408/15](#), punten 41 en 45); zie ook perscommuniqué [CP 93/16](#).

³ Zie bijvoorbeeld arrest van 7 oktober 2004, Mag Instrument/BHIM ([C-136/02 P](#), punt 31).

Gerecht voegt daaraan toe dat deze rechtspraak geen nieuwe criteria vaststelt voor de beoordeling van het onderscheidend vermogen van een merk, maar enkel preciseert dat een driedimensionaal merk, bij de toepassing van deze criteria, door de gemiddelde consument niet noodzakelijkerwijs op dezelfde manier wordt opgevat als een woord-, beeld- of klankmerk, dat bestaat in een teken dat losstaat van het uiterlijk of van de vorm van de waren. Bijgevolg oordeelt het Gerecht dat deze rechtspraak inzake driedimensionale merken in beginsel niet op klankmerken kan worden toegepast. Hoewel het EUIPO deze rechtspraak ten onrechte heeft toegepast, stelt het Gerecht vast dat deze onjuiste opvatting de redenering in de bestreden beslissing, die ook op een andere grond is gebaseerd, niet kan ontkrachten.

Met betrekking tot deze andere grond, namelijk de perceptie van het aangevraagde merk door het relevante publiek als een functioneel element van de betrokken waren, merkt het Gerecht ten eerste op dat **het geluid dat ontstaat bij de opening van een blikje, gelet op het soort waren, daadwerkelijk zal worden beschouwd als een louter technisch en functioneel element. De opening van een blikje of fles is immers onlosmakelijk verbonden met een technische oplossing voor het hanteren van dranken met het oog op consumptie ervan, zodat dit geluid niet zal worden opgevat als een aanduiding van de commerciële herkomst van deze waren.** Ten tweede associeert het relevante publiek het geluid van bruisende bubbels onmiddellijk met dranken. Bovendien merkt het Gerecht op dat **de klankelementen en de stilte van ongeveer een seconde, in hun geheel beschouwd, geen enkel intrinsiek kenmerk hebben op basis waarvan het relevante publiek deze kan opvatten als een aanduiding van de commerciële herkomst van de waren.** Deze elementen zijn niet voldoende pregnant om zich te onderscheiden van vergelijkbare geluiden die door dranken worden gemaakt. Bijgevolg bevestigt het Gerecht de conclusie van het EUIPO dat het aangevraagde merk geen onderscheidend vermogen heeft.

Ten slotte weerlegt het Gerecht de vaststelling van het EUIPO dat het op de markten van dranken en drankverpakkingen ongebruikelijk is om de commerciële herkomst van een waar enkel aan te duiden met behulp van klanken omdat deze waren geen geluid maken totdat ze worden geconsumeerd. De meeste waren zijn immers op zichzelf stil en maken slechts geluid wanneer zij worden geconsumeerd. Het enkele feit dat een geluid pas bij de consumptie kan weerklanken, betekent dus niet dat het gebruik van klanken om de commerciële herkomst van een waar op een bepaalde markt aan te duiden nog ongebruikelijk is. Een eventuele onjuiste opvatting van het EUIPO op dit punt leidt echter niet tot vernietiging van de bestreden beslissing omdat zij geen beslissende invloed heeft gehad op het dispositief van deze beslissing.

NOTA BENE: Tegen de beslissing van het Gerecht kan binnen een termijn van twee maanden en tien dagen vanaf de betekening ervan een tot rechtsvragen beperkte hogere voorziening worden ingesteld bij het Hof.

NOTA BENE: Voor de hogere voorziening geldt een voorafgaande toelatingsprocedure. Bij de hogere voorziening moet een toelatingsverzoek worden gevoegd waarin wordt uiteengezet welke de belangrijke rechtsvraag of rechtsvragen zijn voor de eenheid, de samenhang of de ontwikkeling van het Unierecht.

NOTA BENE: Het beroep tot nietigverklaring strekt tot nietigverklaring van met het recht van de Unie strijdige handelingen van de instellingen van de Unie. Onder bepaalde voorwaarden kunnen de lidstaten, de Europese instellingen en particulieren bij het Hof van Justitie of het Gerecht een beroep tot nietigverklaring instellen. Indien het beroep gegrond is, wordt de handeling nietig verklaard. De betrokken instelling moet in voorkomend geval voorzien in de door de nietigverklaring van de handeling ontstane leemte in de regelgeving.

Voor de media bestemd niet-officieel stuk, dat het Gerecht niet bindt.

De [volledige tekst](#) van het arrest is op de dag van de uitspraak te vinden op de website CURIA.

Contactpersoon voor de pers: Stefaan Van der Jeught ☎ (+352) 4303 2170

Beelden van de uitspraak van het arrest zijn beschikbaar via "[Europe by Satellite](#)" ☎ (+32) 2 2964106